

Yamalı Yol Şiirleri 4

— prens · 23 Ocak 2014

Umudun tartısında üflenirken adalet
Dertlerin kervanına takılır ellerimiz
Gözlerin tortusunda süslenirken adalet
Yanarak lehimlenir kuyuda dillerimiz

Çalıntı zamanların bohçasında yamalar
Düşünce ağıtlara sözlenmiş parasından
Yüzde kelepçe neyler yırtılırsa kamalar
Devirsiz saltanatın küflenmiş yarasından

Maksadım yüzlerdeki boyalı vurutular
Çiçekleri derleyip saksılarda süslemek
Maksadım yüreklere serpilene kuruntular
Sönmüş bahçıvanları topraklarda beslemek

Şiirin damarını ağaçlarda kanlamak
Betimleri vidasız yerlerine eklerken
Okurken zamanları kısılarak tonlamak
Şiir emekçisinden olmamışı beklerken

Üzülmeysin dostlarım hükümler sıralanır
Karalanan akların hesapları dünyada
Kiminin cepkeninden şiirler araklanır
Merhamet direğinin serapları dünyada

Sayarım sevgilinin benlerini havada
Söylemlerim yamasız kanaviçe üstüme
Diyecekler boşlukta sallanıyor rüyada
Ölünce çılgın yazıp tükürsünler büstüme